

k uskutečnění stavby naší a slibujeme jménem svých dětí i jejich rodičů, že se
všechni přičiníme, by z této budovy stal se stánek uvědomělého Čechů.

Sam přikročeno k prohlídce budovy školní a výstavky ručních prací
starších a ženských, instalované v mělné nové budovy.

Odpoledne hrálo dramatický odbor Okres. světového sboru v žateci
divadelní představení „Pro českou školu“ v hostinci p. Grunofmama. Poněvadž
do sálu toho nemohli se vejít všichni účastníci slavnosti, uspořádal p. Kapelka
Školní koncert v hostinci p. Wachenta, takže oba hostince byly plny.
Vzpět však rozrážely se žatecké Čechy na všechny strany a jisté všem mile
skví upomínka na tuto krásnou slavnost.

†
Pí poštmistřová Krista Douchová
z Hořetic.

Radovali jsme se všichni z nové budovy školní při naší slavnosti dne
11. října, ale přece někdo tu přázel, přece nás všechny bolelo, že nebylo dopřáno
účastnit se slavnosti milé naší členky N. J. S. pí poštmistřové z Hořetic Kristě
Douchové, která právě v předvečer slavnosti, dne 10. října 1925, v sobotu, zemřela.
Nebyla u nás dlouho, měla přes dva roky, ale za tu dobu vepsala se zlatým
písmem všem Čechům zdejším do srdce a zlatostí našim dětem. Přiháně
trpkým osudem vyštěhované ruských Čechů přišla do Hořetic za správce poštovního
úřadu a tu plně pocítila zase lásku Němců k první české poštmistřové.
Jsa však zocelená a útrap v Rusku překonala i tyto útrapy německé, ba
hlavní útrahu nacházela v podporování našich českých dětí, v práci pro ně
a největší radost její byla viděti zářící očka dětská při vánoční naděle
kdy „svými“ dětem na vlastní náklad připravila bohatý vánoční stromek
a hojně dárků pod ním. Celé noci plešla svetry, punčochy atd. pro děti
a těšila se vždy na druhé vánoce. Dvakrát bylo jí dopřáno tohoto štěstí a
těšit šťastné chvíle, na niž se přímo dětsky těšila - otevření nové vlastni
naší školní budovy - bohužel se nedočkala; zhasla v předvečer slavnosti.

Nikdo jsme netušili, že tato vzácná žena, pilná pokladní odboru
N. J. S., neinvoná pracovnice a těšitelka chudých, sama trpí zlou, vleklou
nemocí. Nikdy si nestěžovala, a trpěla jistě mnoho, až musela se přiznati
a ulehčovati, než vřed (rakovina) již příliš postoupil, takže očekávali jsme
„bolesti“ chvíle, kdy tento zachvátí srdce a učiní konec útrapám naší
trpitelky. Jak pracovala v Rusku výstižně píše V. S. (Vít Štybnar, předseda
tiskového sdružení Čechů a Slováků z Ruska) v č. 2. „Techniku U. p. Č. a S. z Ruska“
ze dne 25. listopadu 1925, z něhož výstižně tu stojí:

Umrtí. Krutá Morana řádí nelitostně v řadách
bývalé české kolonie petrohradské. Mnoho známých
tváří, jež dlouholetým stykem, společnou prací a spo-
lečným neštěstím staly se nám drahými a nezapo-
menutelnými, odešlo již do neznáma a z této jindy tak
družné a význačné kolonie zůstaly již jen pouhé trosky.
Nedávno zase došla nás Jobova zvěst o náhlém skonu
jedné petrohradské krajanky, šlechtné české ženy
a upřímné vlastenky — „mátušky“ Kristiny Dou-
chové. Zákeřná nemoc vykonala tu své zhoubné